

Sötétben halkán szólít meg az éj szava,
Örömtelt hemzseg a késő éjszaka,
Te rádköszön, s a földet bámulod,
És másnap meg mehetsz csontkovács,
Te néked szánt konok-ál biztonság,
Biztosan leginkább a törött kezeden érzed,
Ez az érzet megvan, s ez a fontos,
Neked égő kocsiban a biztonsági öv.
Szakasztalan tizedes tört,
tetején két pont nélkül,
mint a megölt helyett a halott.
Ha hazaértél vérvörös falak vesznek körül,
De nagy nyomást kelt benned a presszó,
Szintén a véredben, depresszíven alszol el
a sötétben.